

ній та розвивається потреба професійного зростання.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Акимова О.В., Солнышкина М. И. Типология дискурса в профессиональной коммуникации. СПб.: Изд-во СПбГПУ, 2004. С. 253-270.
2. Ковтун О.В. Сутність професійно-мовленнєвої діяльності авіаційних операторів. Гуманізація навчально-виховного процесу: науково-методичний збірник. Слов'янськ, 2010. Випуск LI. С. 3-14.
3. Корчемный П.А. Психология летного обучения. М.: Воениздат, 1986. 136 с.
4. Лекторский В.А. Субъект. Объект. Познание. М.: Наука, 1980. 357 с.
5. Морозова М.А. Формирование готовности студентов к самореализации в образовательном процессе вуза : дисс. ... кандидата педагогических наук: 13.00.01. Ульяновск, 2009. 210 с.
6. Пронина О.П. Формирование диалогового мышления в профессиональном общении курсантов военного вуза: дисс... канд. пед. наук: 13.00.08. Краснодар, 2005. 160 с.
7. Шиянов Е.Н., Котова И. Б. Идея гуманитаризации образования в контексте отечественных теорий личности. Ростов -н/Д: РИО АО "Цветная печать", 1995. 314 с.

REFERENCES

1. Akimova, O.V. (2004). *Tipologiya diskursa v professional'noy kommunikatsii* [Typology of discourse in professional communication]. Izd-vo SPbGPU, 2004.
2. Kovtun, O.V. (2010). *Sutnist' profesiyno-movlennevoyi diyal'nosti aviatsiynykh operatoriv* [The Essence of the Airline Operators' Professional Language Work]. Gumanizatsiya navchal'no-vykhovnogo protsesu. – Vypusk LI. –S. 3–14.
3. Korchemnyi, P.A. (1986). *Psikhologiya letnogo obucheniya* [The psychology of flight training]. M.: Voenizdat, 1986. 136 s.

4. Lektorskiy, V.A. (1980). *Sub'yekt. Ob'yekt. Poznaniye* [Subject. Object. Cognition]. M.: Nauka, 1980. 357 s.
5. Morozova, M.A. (2009). *Formirovaniye gotovnosti studentov k samorealizatsii v obrazovatel'nom protsesse vuza* [Formation of students' readiness for self-realization in the educational process of the university]. Ulyanovsk, 2009. 210 s.
6. Pronina, O.P. (2005). *Formirovaniye dialogovogo myshleniya v professional'nom obshchenii kursantov voyennogo vuza* [Formation of military university cadet's dialogue thinking in professional communication]. Krasnodar, 2005. 160 s.
7. Shiyaynov, Ye.N., Kotova, I.B. (1995). *Ideya gumanitarizatsii obrazovaniya v kontekste otechestvennykh teoriy lichnosti* [The idea of humanitarization of education in the context of domestic personality theories]. Rostov-na-Donu: RIO JSC "Color Printing". 314 s.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

НЕЧЕПОРУК Яна Сергіївна – кандидат педагогічних наук, докторант кафедри педагогіки та менеджменту освіти Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: історія та методика викладання авіаційної англійської мови у льотних навчальних закладах, формування спеціалізованих комунікативних навичок у авіаційних спеціалістів.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

NECHEPORUK Yana Serhiivna – Ph.D., Doctoral student of Pedagogy and Science Management department of Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State Pedagogical University.

Circle of scientific interests: methods of teaching the aviation English language in flight establishments, formation of specialized communication skills in aviation specialists.

Стаття надійшла до редакції 11.05.2022 р

УДК 378.016:7.012-037

DOI: 10.36550/2415-7988-2022-1-204-218-222

ОРЛОВА Наталія Станіславівна –

кандидат педагогічних наук,
асистент кафедри основ виробництва та дизайну
Полтавського національного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5071-869X>
e-mail: orlovanatstan@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ СТВОРЕННЮ ОРНАМЕНТАЛЬНИХ КОМПОЗИЦІЙ У ДИЗАЙНІ ТЕКСТИЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Характеризуючи важливі теоретичні основи художнього проектування виробів легкої промисловості варто поставити акценти на правилах декорування текстильних матеріалів для них. Орнаментація текстилю, як явище етнічної

культури, формувалася впродовж тисячоліть, акумулюючи досвід своїх творців і реалізуючи його у вигляді розгалуженої системи мотивів, знаків та орнаментальних комплексів. Сьогодні розширюються можливості створення нових технік декорування, використання звичних матеріалів у зовсім нових якостях, це

стосується і створення сучасних орнаментальних композицій. Саме тому, актуальним вбачається ознайомлення майбутніх фахівців професійної освіти із «законодавцями моди» у розписі тканин та перспективними напрямками орнаменталістики текстильних матеріалів тому, що лише за умов постійної трансформації в залежності від вимог споживачів та тенденцій ринку, можливо створювати престижні та конкурентоспроможні вироби легкої промисловості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дослідження, пов'язані з історичним аспектом розвитку орнаменталістики тканин способом ткацтва, вибірки, вишивки, гаптування та батикування, знаходимо в працях Т. Арманд, С. Вальницької, Н. Велігоцької, Н. Глухенької, Д. Горняткевича, Н. Гусєвої, П. Жолтовського, Я. Мандюкової, П. Мусієнка, І. Работнової, М. Соболева, З. Тараян, В. Тріссмана, Н.Чукіної та інших.

Практика видання ілюстрованих посібників з метою популяризації технік розпису тканин існує в зарубіжних країнах (розробки М. Зейц, П. Келлера та І. Фігерта – у Німеччині, І. Борош – в Угорщині, Д. Мілан – у США, Ф. Вагнера – в Англії та Д. Гурвича – у Голландії) [8].

У теоретичному осмисленні народних витоків професійного декоративного мистецтва та проблем розвитку сучасного мистецтва розпису тканин актуальними є дослідження відомих учених: О. Найдена, М. Некрасової, Т. Разіної, Н. Сумцова, С. Таранушенка, К. Широцького, В. Щербаківського, а також теоретичні нотатки митців О. Архипенка, П. Ковжуна, М. Осінчука.

Мета статті – дослідження особливостей навчання студентів створенню орнаментальних композицій у дизайні текстильних матеріалів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Термін «орнамент» походить від латинського «орнаме», що означає «прикрашати». Якщо яка-небудь обробка може носити утилітарний характер, то орнамент служить для задоволення естетичних, художніх потреб. Його роль полягає в тому, щоб виразити, розвинути і збагатити художньо-образний задум костюма і його складових частин – одягу, взуття, головних уборів, аксесуарів та доповнень.

У моделюванні швейних виробів використовують два види орнаменталістики: орнаменталістика самого матеріалу та оздоблювальний орнамент у вигляді різноманітної вишивки, аплікації, візерункової тасьми, мережив, строчок, перфорації, рельєфних швів тощо [5].

З точки зору рішення форми розрізняється проста і складна орнаменталістика. До простої орнаменталістики відносять малюнки, у яких не

можна розрізнити верх і низ, а також не виділяються складові елементи. Тканини з такою орнаменталістикою при розкрої не вимагають зіставлення малюнка в місцях з'єднання деталей. Це тканини з дрібним візерунком рослинного чи іншого характеру. До складної орнаменталістики матеріалів відносять всі інші однобічні малюнки, у яких верх відрізняється від низу й конкретно виділяються складові елементи. Ці матеріали вимагають спеціальних, додаткових форм, що не спотворюють стан і фігуру людини.

Орнамент черпає свої мотиви з геометрії, фауни, флори; він може бути підказаний обрисами людського тіла або навколишніх предметів. Елементи, що утворюють орнамент, можуть більш-менш точно відтворювати дійсність, але найчастіше в орнаменті мотиви реального світу піддаються значній переробці: узагальненню, схематизації до невпізнання. До визначальних формальних особливостей орнаменту відноситься декоративна стилізація, площинність, органічний зв'язок з поверхнею, яку він завжди організовує, нерідко підкреслюючи при цьому конструктивну логіку предмета. [4]

Частина орнаменту – головний його елемент в орнаментальному мистецтві називається мотивом. Мотив може складатися з одного елемента (простий мотив) або з багатьох, оформлених в єдине ціле (складний мотив). Орнаментальні композиції, в яких мотив ритмічно повторюється через однакові інтервали, називаються рапортними. Рапорт – мінімальна площа повторюваного візерунка, здатна без проміжків заповнити всю площину [9].

На практичному занятті з художнього проєктування одягу студентам пропонують розробити ескізи орнаментальної тканини на основі творчого джерела. Мотиви можуть бути геометричного, рослинного, зооморфного, антропоморфного чи змішаного характеру. За бажанням, можна використати мотиви з будь-якого історичного періоду та інтерпретувати у власній композиції.

На наступному занятті, при виконанні серії ескізів моделей одягу з орнаментальної тканини студенти використовують ескізи рисунку тканини, створені на попередньому практичному занятті. Побудовані орнаментальні композиції можна розглядати як орнаменталістику самого матеріалу, з якого проєктується модель одягу, або як оздоблювальний орнамент у вигляді вишивки, аплікації, візерункової тасьми. Розробляють орнаменталістику моделей одягу, обираючи будь-які засоби композиції: ритм і ритмічний повтор, симетрію, асиметрію, контраст, нюанс тощо. Роботу виконують за допомогою різних графічних прийомів або на комп'ютері з

використанням програм Coral Draw, Adobe Illustrator, AutoCAD тощо. Створюючи моделі одягу, потрібно враховувати розміри орнаменту та його напрями. Вироби з орнаментованих тканин не доцільно збагачувати різними декоративно-конструктивними лініями, рельєфами, драпіруванням, дрібними деталями тому, що на моделях одягу вони виглядають невиразно та мало помітні [6].

Останнім часом дизайнери одягу, інтер'єрів, художники звертаються до техніки розпису тканини – батик. Уміння ефективно використовувати особливості батика у поєднанні з сучасним дизайнерським підходом дозволяє художньо створювати ексклюзивні вишукані тканини, які відрізняються гармонійним колірним поєднанням, виразністю й неповторністю орнаментальних композицій.

Слово «батик» яванського походження й у перекладі означає «малювання гарячим воском». В індонезійській мові лексема «batik» (ba – бавовняна тканина, -tik – «крапка» чи «крапля») служить на позначення оригінального способу розпису тканини шляхом нанесення візерунків розтопленим воском із наступним зафарбуванням тих ділянок полотна, які залишилися непокритими. Найбільшого розквіту, художньої довершеності та виняткової технічної витонченості ця техніка досягла в Індонезії, деяких областях Центральної Яви й на прилеглих до неї островах. [2]

У батикі використовуються художні прийоми не тільки акварелі, а й графіки, і навіть вітражів. Наявні необхідні для цього матеріали дуже спрощують розпис тканини і дозволяють легко розмалювати як деталі костюма, шийні хустки, шарфики, сумочки, парасольки, взуття, так і предмети інтер'єру. Традиційно для батика використовують тканину з натуральних шовкових та тонких бавовняних волокон. На текстильних матеріалах, що містять штучні волокна, фарби погано закріплюються.

Підготовчий до створення батика процес включає створення декоративної композиції. Це – гармонійна, ритмічна, емоційно-насичена композиція, що є основою роботи з тканиною. У неї часто включають орнамент, в якому може бути використаний будь-який предмет у спрощеному, часто площинному вигляді. В остаточному варіанті ескізного рішення всі контурні лінії повинні бути замкнені для запобігання розтіканню фарби та змішуванню кольорів. Саме задум орнаментальної композиції, її смислове навантаження – це питання духовної зрілості автора, його світосприйняття. Завдання студентів при творчому ставленні до осмислення та вмілої трансформації реального об'єкта створити сучасний художній образ. Студенти самостійно

обирають, з якого джерела використовуються сюжети, який сенс вкладається в зміст композиції. Рівень підготовки і розвитку здібностей у майбутніх фахівців професійної освіти різний, тому необхідною умовою є індивідуальний підхід і всебічне вивчення викладачем кожного студента, що сприяє формуванню у майбутніх фахівців авторського стилю.

Найстародавній технологічний різновид розпису – гарячий батик. Гарячим він називається тому, що резерв (віск) використовується тільки в гарячому вигляді. Співвідношення зафарбованих і незафарбованих, завдяки нанесенню воску, фрагментів створює неповторний візерунок розпису. Віск можна наносити екзотичним мідним інструментом чантінг, пензлями або – сучасним зручним приладом з безперервним електропідігрівом воску – батикшпифтом. Пофарбувати тканину з нанесеними восковими елементами можна двома способами: зануренням її прямо в барвник або нанесенням фарби на поверхню тканини пензлями чи поролоновими тампонами. [3]

На відміну від гарячого, холодний батик виник набагато пізніше. Резервування здійснюється холодною сумішшю. Тканина розписується фарбами лише всередині резервних ліній, за їх допомогою кольори відокремлюються один від одного. При цьому кількість кольорів, що використовуються при розписі, практично не обмежена. Холодний резерв наносять скляною трубочкою з резервуаром, пензликом, або резервом у тюбику з подовженим носиком. Лінії повинні бути досить виразними і чіткими, рівномірними і безперервними. На відміну від гарячого батика, цей спосіб не потребує видалення резерву після фарбування, він більш простий і безпечний, тому належить до найбільш популярних видів розпису тканини.

Оригінальну і багатогранну роботу можливо створити застосовуючи різноманітні додаткові ефекти розпису тканин: сольовий ефект, ефект сухої сечовини (карбаміду), ефект сухих барвників, використання фену, трубочки або соломинки для коктейлю та за допомогою контурних полімерних паст (перламутрових, золотих або срібних) [3].

Досить популярні й інші техніки розпису тканин, наприклад, трафаретний батик кокеті – один із найзручніших способів розпису по тканині, коли необхідно нанести елементи орнаменту, що багаторазово повторюються. Обов'язкова умова для трафаретного розпису – відсутність тонких деталей.

Вузликовий батик або шибарі – під час виконання якого ділянку тканини, що повинна бути забарвленою, зав'язують вузлом так, щоб фарбувальний розчин не міг її досягти. У тих

місцях, де тканина перев'язана, вона залишається світлішою або не фарбується зовсім. Вузол зав'язується із самої тканини, якщо дозволяє розмір, або за допомогою ниток чи мотузок із натуральних матеріалів. Тканину можна складати довільними способами: віялом, гармошкою, зав'язувати камінці різного розміру тощо, – у кожному випадку одержують новий, неповторний візерунок [1].

Вільний розпис – найбільш творчий процес оформлення тканини. Суть цієї техніки полягає в тому, що здатність фарби більшою чи меншою мірою розтікатися по тканині використовується як художній прийом, завдяки якому малюнки мають живописний характер. Фарби можна накладати безпосередньо на сирій шовк – техніка «по сирому», ґрунтований шовк, також можна додавати загусник у фарби. Водночас можна застосовувати холодний і гарячий батик із вільним розписом. Цей спосіб розпису по тканині є найскладнішим і відкриває масу можливостей для творчих експериментів.

Студентам пропонують розробити серію ескізів моделей одягу з тканини, розписаної із застосуванням будь-якої техніки розпису. Доцільно використати ідеї орнаментальних композицій, створених на попередньому практичному занятті. Орнаментальну композицію можна розглядати як орнаментальну композицію самого матеріалу, з якого проектується модель одягу, так і як оздоблювальний орнамент елементів костюма. Необхідно докладно відобразити на моделях одягу обрану техніку розпису по тканині. Роботу виконують за допомогою різних графічних прийомів [6].

Виконання завдання розвиває в студентів здатність мислити творчо і нестандартно, бачити в традиційній ситуації нові проблеми і самостійно знаходити шляхи їх вирішення, вміння засвоювати нові знання.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Таким чином, мистецтво розпису тканин можна розглядати як вид професійного мистецтва, що розвинувся в результаті синтезу традиційного мистецтва орнаментальності й східного батикового розпису. Існує значна кількість авторських способів розпису тканини. Збагачуючи основні види батика вдалим сполученням та варіюванням додаткових ефектів, створюється нескінченний та неповторний спектр можливостей для студента сформувати художній образ, який базується на власному баченні теми й розвинутому художньо-естетичному смаку митця. Використання техніки батик розширює спектр творчості в оздобленні одягу та допомагає майбутнім фахівцям професійної освіти створювати нові оригінальні, а головне ексклюзивні орнаментальні композиції.

Вбачається актуальним впровадження у навчальний процес завдань зі створення орнаментальності текстильних матеріалів, здатних пробудити у студентів ініціативу, розкрити їх індивідуальні творчі здібності, розвинути креативність у професійному напрямку.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Гильман Р. А. Художественная роспись тканей: учеб. пособие для вузов. Москва : Владос, 2005. 159 с.
2. Давыдов С. Батик. Энциклопедия. Техника, приемы, изделия. Москва : АСТ-ПРЕСС КНИГА, 2005. 184 с.
3. Касьян Т. К. Батик : навч.-метод. посіб. до вивчення курсу «Батик» із дисципліни «Декоративно-прикладне мистецтво» з практикумом у навчальних майстернях для студентів IV курсів у галузі знань 0202 – Мистецтво за напрямом підготовки 6.020205 – Образотворче мистецтво. Черкаси : Вид. від. ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2011. 68 с.
4. Михайленко В. Є., Яковлев М. І. Основи композиції. Геометричні аспекти художнього формотворення. Київ : Каравела, 2004. 304 с.
5. Оздоблення і художнє оформлення текстильних матеріалів у одязі URL: https://knowledge.allbest.ru/manufacture/2c0b65635b2bd78a5c43a89421216d37_1.html (дата звернення: 10.09.2021).
6. Орлова Н. С. Організаційно-методичні основи навчання художнього проектування одягу: навчально-методичний посібник. Полтава : ПП «Астра», 2020. 195 с.
7. Педагогічне керівництво образотворчою діяльністю школярів: Курс лекцій для студ. худ.-графічних факультетів пед. ін-тів і ун-тів: навч. посіб. Ів.- Франківськ : Прикарпатський ун-т ім. В. Стефаніка, 1992. 208 с.
8. Печенюк Т. Г. Розпис тканин в Україні (20-ті - початок 90-тих років ХХ ст.) [Текст] : Дис... канд. мистецтвознавства: 17.00.06 / Печенюк Таміла Григорівна ; Львівська академія мистецтв. Львів, 1996. 160 с.
9. Попович М. В. Національна культура і культура нації. Київ : Т-во «Знання» України, 2001. 64 с.

REFERENCES

1. Hylman, R. A. (2005). *Khudozhestvennaia rospys tkanei: ucheb. posobie dlia vuzov* [Art painting of fabrics: textbook for universities]. Moskva : Vlados. P. 159. [in Russian].
2. Davydov, S. (2005). *Batyk. Entsiklopediya. Tekhnika, priemy, izdeliia* [Batik. Encyclopedia. Technique, receptions, products]. Moskva : AST-PRESS KNYHA. P. 184. [in Russian].
3. Kasian, T. K. (2011). *Batyk : navch.-metod. posib. do vyvchennia kursu «Batyk» iz dystsypliny «Dekoratyvno-prykladne mystetstvo» z praktykumom u navchalnykh maisterniakh dlia studentiv IV kursiv u haluzi znan 0202 – Mystetstvo za napriamom pidhotovky 6.020205 – Obrazotvorche mystetstvo* [Batik: teaching method. manual]. Cherkasy : Vyd. vid. ChNU imeni Bohdana Khmelnytskoho. P. 68. [in Ukrainian].
4. Mykhailenko, V. Ye., Yakovlev, M. I. (2004). *Osnovy kompozytsii. Heometrychni aspekty*

khudozhnogo formotvorennia [Basics of composition. Geometric aspects of artistic formation]. Kyiv : Karavela. P. 304. [in Ukrainian].

5. *Ozdoblennia i khudozhnie oformlennia tekstylnykh materialiv u odiazi* [Decoration and artistic arrangement of textile materials in clothing]. URL: https://knowledge.allbest.ru/manufacture/2c0b65635b2bd78a5c43a89421216d37_1.html (data zvernennia: 10.09.2021). [in Ukrainian].

6. Orlova, N. S. (2020). *Orhanizatsiino-metodychni osnovy navchannia khudozhnogo proektuvannia odiahu: navchalno-metodychnyi posibnyk* [Organizational and methodical bases of teaching artistic designing of clothes: educational and methodical manual]. Poltava : PP «Astraia». P. 195. [in Ukrainian].

7. *Pedahohichne kerivnytstvo obrazotvorchoiu diialnistiu shkolariv: Kurs leksii dlia stud. khud.-hrafichnykh fakultetiv ped. in-tiv i un-tiv: navch. posib* (1992). [Pedagogical guidance of students' art activities: Course of lectures for students. art and graphic faculties ped. institutes and universities: textbook. manual]. Iv.-Frankivsk : Prykarpatskyi un-t im. V. Stefanyka. P. 208. [in Ukrainian].

8. Pecheniuk, T. H. (1996). *Rozpys tkanyn v Ukraini (20-ti - pochatok 90-tykh rokiv XX st.)* [Fabric painting in Ukraine (20s - early 90s of the XX

century)] : Dys... kand. mystetstvoznavstva: 17.00.06 / Pecheniuk Tamila Hryhorivna ; Lvivska akademiia mystetstv. Lviv. P. 160. [in Ukrainian].

9. Popovych, M. V. (2001). *Natsionalna kultura i kultura natsii* [National culture and culture of the nation]. Kyiv : T-vo «Znannia» Ukrainy. P. 64. [in Ukrainian].

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ОРЛОВА Наталія Станіславівна – кандидат педагогічних наук, асистент кафедри основ виробництва та дизайну Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка.

Наукові інтереси: художнє проектування та конструювання одягу.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

ORLOVA Nataliia Stanislavivna – Candidate of Pedagogical Sciences, Assistant of the Department of the Fundamentals of Production and Design Poltava V.G. Korolenko National Pedagogical University.

Circle of scientific interests: artistic design and construction of clothing.

Стаття надійшла до редакції 12.05.2022 р.

УДК 378.008

DOI: 10.36550/2415-7988-2022-1-204-222-226

ОСЕРЕДЧУК Ольга Анатоліївна –

кандидат історичних наук, доцент кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи, керівник Центру маркетингу та розвитку Львівського національного університету імені Івана Франка, експерт Українського культурного фонду, голова ГЕР 02 Культура і мистецтво НАЗЯВО, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3192-3129>
e-mail: Oseredchuk.ola@gmail.com

КОНЦЕПЦІЯ ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНИХ ОСНОВ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Моніторинг передбачає систематичне збирання фактів про контекст, вхідні ресурси, процеси й результати в системі вищої освіти. Поняття якості, стосовно оцінки якості особистісного та суспільного життя, набуває актуальності в аспекті як економічної, управлінської, так і освітньої діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теорію і практику освітньої складової моніторингу, моніторинг як засіб підвищення якості системи інформаційного забезпечення управління освітою, моніторинг як засіб оцінки якості освіти, моніторинг як інформаційну основу в системі якості освіти навчального закладу, педагога, студента вивчають науковці П.Ф. Анісімов, І.В. Вавілова, Л.Є. Виноградова, А.І. Галаган, С.А. Горбатков, І.Н. Єлісеєв, Г.В. Єльнікова, В.М. Зуєв, В.С. Качерманьян,

О.М. Майоров, А.А. Орлов, А.Я. Савельєв, Л.Г. Семушина, Л.В. Шибасєва та ін.

Мета статті: обґрунтувати авторську концепцію теоретико-методичних основ моніторингу якості вищої освіти в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Нові вимоги суспільства ініціюють створення сучасних концепцій системи моніторингу якості вищої освіти, які закладають теоретичну базу моніторингу якості освіти на основі міжнародних стандартів.

Проблема дослідження зумовила реалізацію наукового пошуку згідно з теоретичним, методологічним та методичним концептами.

Теоретичний концепт презентує систему вихідних концептуальних положень, теорії, нормативно-правових засад, характеризує понятійно-термінологічний аналіз для цілісного